

ligt, at de kunde være nyttige til at erstatte faste Forter, men om og hvorvidt dette var muligt, maatte først gjøres til Gjenstand for nærmere Underfølgelse; men at det tillige var klart, at saadanne Forter, der manglede Bevægeligheden, aldrig kunde komme til at erstatte det, som Flaaden skulde være. Jeg udtalte dette saa tydeligt, saa bestemt og saa klart, som det var mig muligt. Jeg gjorde det høie Thing opmærksom paa, at efter min Opfattelse var det, der handlede om, det, om man i Nar vilde bevilge Flaaden saadanne Kampsskibe, som den havde Tillid til, og at, dersom man ikke vedtog mine Forslag, det da vilde blive misforstaaet paa en Maade, som om det ikke var en Opfattelse, men en fuldstandig Opgivelse af, at give Flaaden kraftige Kampsskibe. Jeg udtalte tydeligt, klart og bestemt, at efter min Opfattelse gik Afstemningen ud paa, om man vilde bevæge eller negte Flaaden de Vaaben, den havde Tro til, om man vilde tvinge Flaaden ind paa en Vej, hvor dens Virksomhed blev indskrænket til kun at omfatte en ringe Del af vore Farvande. Saaledes omtrøst udtalte jeg mig. Ved Afstemningen faldt mine Forslag igjennem. Udvalgets Hvertals bleve vedtagne. Jeg er overbevist om, at Enhver, hvad enten han var stent for eller imod mine Forslag, har været ledet af samme Fædrelandskærlighed; men jeg kan ikke sige Andet, end at de Grunde, de Motiver, der bleve fremførte, efter min Opfattelse kun vare svage. Der blev fremført finantsielle Grunde, men de bleve ikke fremførte med Kraft. Der blev fremført tekniske Grunde, men de bleve modbeviste af Marineministeren og af alle dem, der havde særlig Fagkundskab til at kunne tale om disse Spørgsmaal; der blev fremført politiske Hensyn; imod dem kunde jeg ikke stille Andet, end at det stillede sig klart for mig, at dette Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om at tilvejebringe Midler til Forsvar imod ydre Fjender, i og for sig var saa stort og vigtigt, at det ikke kunde blandes sammen med indre Riv og indre Stridigheder. Som jeg nævnte for det høie Thing, faldt mine Forslag; Afstemningens Resultat var, at Udvalgets Hvertals Forslag blev vedtaget, at der blev givet en mindre Bevilling til Flaaden end den, der var forlangt, og at der blev givet den Sum, som blev stillet til Marinebestyrelsens Raadighed, en anden Andelse, end den, jeg havde ønsket. Jeg har faaet det Indtryk — det kan være muligt, at jeg tager feil, men maasse har jeg Ret — at man ved den Afstemning, der fandt Sted, kom noget pludseligt over dette Spørgsmaal. Jeg er, som alt nævnt, overbevist om, at Alle have været ledede af lige Fædrelandskærlighed; men jeg tror ikke, at Alle have været sig fuldt bevidste, at den Afstemning, som fandt Sted, og som var et Stud, der var rettet imod Regjeringen, tillige ramte Landets Forsvarsevne saa stærkt. Jeg tror, at medens der var sigtet imod Ministeriet, har man ikke været

sig fuldstændig bevidst, at man har ramt Flaaden og ramt den saa haardt, som man har gjort. Der blev dog rundet Et ved de Forhandlinger, der fandt Sted, skøndt Afstemningen gik mig imod, og det var, at det fra deres Side, som bekæmpede mine Forslag, udtrykkelig blev udtalt, at jeg havde taget feil, naar jeg forudsatte, at der her handlede om en Opgivelse af at ville give Flaaden de Kampmidler, den behøver. Det blev udtrykkelig og bestemt fremsat under Forhandlingerne af dem, der stærkest befred mine Forslag, at det, der her handlede om, ikke var en Opgivelse, men kun en Opfattelse, endog kun for kort Tid. Dersom jeg nu, mine Herre! efter hvad der er passeret i denne Sag, og efter det, jeg her har hørt den Ære at udtale for Dem, vilde kunne følge min egen Lyst, var min Stilling ganske simpel og klar; thi der gives Forhold, hvor man har saa megen Lyst til at følge Soldatens naturlige Instinkt, følge det Instinkt, der siger En, at, naar man har lidt et Nederlag, er det Bedste, man kan gjøre, for at søge fremad for enten at seire eller falde. Jeg har dog ikke troet, at jeg paa dette Punkt kunde betragte mig som menig Soldat. Jeg har troet, at jeg ikke burde glemme, at jeg sidder i Kongens Raad som Medlem af en Regjering, med særligt Ansvar for de særlige Interesser, jeg er sat til at varetage, jeg har derfor troet at burde tage under Overveielse, om det ikke vilde være rigtigt her at lade Klogskaben tage Stemningen og Følelsen fangen. Det er derfor, det har stillet sig for mig, at der ikke var Spørgsmaal om, hvad har Du mest Lyst til, men at det, der var at spørge om, var: hvormed gavner Du mest de særlige Interesser, Du er sat til at varetage? Det har jeg maattet overveie, overveie det koldt og roligt, overveie det i Fællesskab med Medlemmer af den Regjering, jeg har den Ære at tilhøre, og jeg har da maattet overveie særlig det Spørgsmaal hos mig selv: gavner Du Flaaden, gavner Du dens Udvikling ved i dette Døieblik at anmode Landstinget om at stemme for et Vædringsforslag, saaledes at Finantsloven nu kan vende tilbage til Folkethinget, for at dette Spørgsmaal om kort Tid atter der kan blive gjort til Gjenstand for en Votering. Jeg har maattet overveie det, og det har stillet sig for mig, at der var megen liden Sandsynlighed for, at jeg paa denne Maade nu vilde kunne seire paa dette Punkt, det har maattet stille sig for mig, at mit Forslag i Dieblisset vilde falde, og at der med dem endda vilde falde meget Mere, fordi den forrige Behandling af Spørgsmaalet endte paa en saadan Maade, at man har erkjendt at skylde Flaaden det at give den en snarlig Opreisning; men naar Regjeringen bragte Finantslovsforslaget tilbage til Folkethinget, har jeg ikke kunnet skjule for mig selv, at dersom de Dømminger ikke maatte have lagt sig, der reiste sig efter den Storm, som